

Streszczenie rozprawy doktorskiej Mgr Katarzyny Chojeckiej /j.polski/ pt:

„Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sieci bezpieczeństwa bankowego – aspekty administracyjnoprawne”

Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest szczególnym podmiotem funkcjonującym w sektorze bankowym – odpowiada za system gwarantowania depozytów i od niedawna działa również jako organ właściwy do spraw przymusowej restrukturyzacji. Kompetencje Funduszu od 2016 r. rozszerzyły się więc o zupełnie nowe zagadnienia: stał się on przede wszystkim organem wszczynającym postępowanie administracyjne i stosującym szereg daleko idących instrumentów służących restrukturyzowaniu zagrożonych niewypłacalnością banków. Z powyższego wynika, że w związku z nowymi kompetencjami zmianie uległa też pozycja ustrojowa Funduszu. Dodatkowo, jego nowe uprawnienia w zestawieniu z tradycyjną siatką pojęciową prawa administracyjnego oraz analiza stosowanych przez niego prawnych form działania nasuwają spostrzeżenie, że konstrukcja Funduszu nie jest typowa dla określanych w teorii podmiotów administrujących: organów administracji publicznej lub zakładów administracyjnych. Niniejsza praca służy zbadaniu tej hipotezy.

W pierwszym rozdziale przedstawiona zostaje dotychczasowa administracyjnoprawna siatka pojęciowa dotycząca polskiego aparatu administrującego. Omówione zostaną podstawowe pojęcia, które składają się na jego elementy: pojęcie podmiotu administrującego, organu administracji publicznej, zakładu administracyjnego.

Rozdział drugi dotyczy przede wszystkim organizacji współczesnej sieci bezpieczeństwa bankowego oraz pojęć podstawowych dla zagadnień związanych ze stabilnością sektora bankowego, takich jak, przykładowo, ryzyko systemowe oraz nadzór makroostrożnościowy. Mimo typowo prawnofinansowego charakteru tych pojęć, w niniejszej pracy osadzone one zostają wyłącznie w siatce teoretycznej prawa administracyjnego, co ma na celu wykazanie atypowości regulowanych instytucji prawnych.

W rozdziale trzecim analizie dogmatyczno-prawnej poddana zostanie pierwsza główna kompetencja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, tj. gwarantowanie depozytów. Zaadresowane zostaną tu konstrukcje nietypowe dla tradycyjnej siatki pojęciowej prawa administracyjnego, takie jak stosunek ochrony gwarancyjnej, ustalanie wysokości składek, system wyliczania i kontrola prawidłowości danych oraz zagadnienie trudnej do klasyfikacji mocy prawnej aktów wydawanych przez Fundusz.

Rozdział czwarty skupia się na nowych kompetencjach Funduszu – przymusowej restrukturyzacji oraz określaniu minimalnych wymogów kapitałowych (ang. MREL).

Przeanalizowane zostają zagadnienia związane z prowadzeniem postępowania administracyjnego – szczególne odstępstwa od regulacji k.p.a., pozycja prawna strony postępowania oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny jako organ prowadzący postępowanie. Omówione są w tym miejscu również poszczególne instrumenty przymusowej restrukturyzacji jako konstrukcje niekonwencjonalne w ramach polskiej siatki pojęciowej.

Piąty rozdział ma na celu określenie cech podmiotowości administracyjnoprawnej Funduszu, analizę jego organizacji wewnętrznej, pozycję w sieci bezpieczeństwa bankowego oraz ustalenie jego klasyfikacji jako nietypowego podmiotu administrującego. Oparte jest to na wykluczeniu uznania Funduszu za organ administracji czy zakład administracyjny zgodnie z ich charakterystyką przedstawioną w rozdziale pierwszym. Wnioski z niniejszej pracy służą wyznaczeniu pola do dalszych badań nad organizacyjną siatką pojęciową administracji oraz poszukiwaniu odpowiedzi na pytanie, czy pozycja Funduszu i siatka bezpieczeństwa bankowego będzie ulegała dalszym zmianom w gospodarce cyfrowej. Przede wszystkim również, niniejsza praca ma na celu ukazanie, że odpowiednie dostosowanie administracyjnoprawnej siatki pojęciowej służyć może ulepszeniu funkcjonowania aparatu administracyjnego, zwiększeniu jego efektywności oraz w konsekwencji tworzeniu dobrego i sprawiedliwego prawa.